Zloději obálek - Stralczynsky František

```
        G
1.      Dohrál mi hlas noční kazety, po sobě tvoje rty stopy si zametly
            Hm               C          G   C  C/H  C/A
      a jen flamendrák odpísk další tretinu.
      G                                                  Hm         C
      Čeká ho kdejaký nádraží, hádám, kam všude se odváží a kam prchají
             D       G            Hm       C        G       C  C/H  C/A
      taková milenci na dálku, co ukradnou kdejakou obálku,
      G                C C/H C/A
      kam asi prchají.

            D                 C      G
R:      Jsi běloba pout, znáš nemálo fint,
             D                     C          G
        jak z veselých přímek mít smutný labyrint,
                  Am       D      G        Em
        jsem tvuj poslední kout a je na mně znát,
        G                C  C/H  C/A    G                  C C/H C/A
        že nemám tě shánět,              mám jenom psát.

2.      Trpím jak přízraky nemocnic, po sobě, že nechcem pomalu vůbec nic,
      docela stačí, že jsme se ocitli.
      Dopisy pálí jak zaživa, voda je smutná a dojemně snaživá, břehy to skrývají.
      Kdyby tak pro nás byl útulek, k němu formulár magických formulek,
      břehy to skrývají.
R:

3.      Cítím, že něco je v pohybu, tajemství posvátných mesíčních odlivů,
      zklamaní ptáci mizí do krajin.
      Ješte mi prolétnou kuchyní, výčitky z nás dvou mít nemíní, co taky čekají,
      na zlato, co padá od rybek, na vzdušný, nesmělý polibek,
      co taky čekají.
R:
```